

PREFAȚĂ

Această carte nu este rezultatul unei abordări livrești. Lucrarea este rodul unei combinații dintre trei factori esențiali și complementari: o perioadă de studiu de peste 30 de ani, o lungă experiență de teren (25 de ani) și o neîntreruptă activitate didactică. Fiecare cu aportul său. Toate au contribuit la clarificarea și adâncirea problemelor, la realizarea unei experiențe practice inegalabile, la adâncirea și sistematizarea deopotrivă a situațiilor ca și a elementelor de cunoaștere.

Conservarea bunurilor culturale constituie una din principalele funcții ale muzeului. Cu toate acestea pentru un observator al vieții noastre muzeale nimic nu lasă să transpară o asemenea funcție. Neimpusă de vreun act normativ, nici măcar de un ipotetic cod deontologic, conservarea nu-și îndeplinește funcția care-i revine ca factor major al activității de ocrotire a patrimoniului cultural național. Așa se explică cum devin bunurile culturale victimele condițiilor naturale și a factorului uman. Atât pentru ceea ce acesta ar trebui să facă și nu face, cât și pentru ceea ce face și nu face cum trebuie ori de câte ori folosește, manipulează, expune sau depozitează bunurile de păstrarea cărora ar trebui să răspundă.

Despre obligația, care incumbă celor care slujesc muzeul, de a proteja patrimoniul pe care-l au în primire și despre cum anume să o facă, s-a scris foarte puțin. Dar înclin să cred că nu absența cunoașterii explică modul inadmisibil în care este tratat patrimoniul, indiferența totală față de problemele păstrării